

BEDŘICH JANSA

5. června 1937 – 14. září 2022

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

s hlubokým zármutkem oznamuje,
že nás navždy opustil pan

BEDŘICH JANSA

(5. 6. 1937 Ústí nad Orlicí – 14. 9. 2022 Ostrava)

Činoherní, operetní a operní režisér Bedřich Jansa se s režii poprvé setkal u ochotnického divadla ve svém rodném městě Ústí nad Orlicí. Obor režie vystudoval na DAMU pod vedením pedagogů Antonína Dvořáka a Vítězslava Vejražky a už během studií působil jako asistent režie v Národním divadle v Praze.

Do Ostravy nastoupil 1. května 1966 za vrcholné éry režiséra Radima Kovala, který ostravskou činohru povýšil na celorepublikovou špičku, a o svém přijetí do tehdejšího Státního divadla v Ostravě hovořil jako o velkém životním štěstí.

V ostravském angažmá nastudoval za dvacet pět let svého působení na šedesát inscenací titulů české i světové dramatiky. Výraznými milníky jeho tvorby se staly především inscenace moderního dramatu: Nashova *Obchodníka s deštěm* (1968), Lorcovy *Krvavé svatby* (1968), Dürrenmattových her *Král Jan* (1969) a *Play Strindberg* (1970), Giraudouxovy *Blázniví ze Chaillot* (1971), Örkényho *Kočičí hry* (1973), Williamsovy *Tramvaje do stanice Touha* (1988), Simonových her *Vstupte!* (1974), *Drobečky z perníku* (1985) a rovněž *Hodný pan doktor* (1978), jehož znovunastudování po více než čtyřiceti letech roku 2019 v Divadle „12“ bylo také jeho posledním tvůrčím setkáním s Národním divadlem moravskoslezským.

Z ostravských inscenací si nejvíce cenil *Manon Lescaut* z roku 1972 s hvězdným párem Alexandrou Gasnárkovou jako Manon Lescaut a Stanislavem Šárským jako Rytířem des Grieuxem, na niž rád vzpomínal. Autorem výpravy byl vynikající slovenský scénograf Ladislav Vychodil, se kterým Bedřich Jansa často a s oblibou spolupracoval. V létě téhož roku uzavřel manželství se svou Manon, herečkou Alexandrou Gasnárkovou, která se stala jeho velkou uměleckou i partnerskou oporou. Herecká dvojice Alexandra Gasnárková a Stanislav Šárský excelovala také po sedmnácti letech v další Jansově kultovní inscenaci, a to v Hamptonových *Nebezpečných vztazích* (1989), opět na scéně Ladislava Vychodila.

Roku 1991 přešel do funkce uměleckého šéfa činohry dnešního Moravského divadla Olomouc, posléze

na jednu sezónu přijal angažmá v Těšínském divadle a v letech 1994 až 2001 stanul v čele činoherního souboru Slezského divadla Opava. Přesto se stále vracel k režii v Ostravě, tentokrát ve spolupráci s operním a příležitostně i operetním souborem Národního divadla moravskoslezského. Inscenací Čajkovského opery *Evžen Oněgin* (1993) pro něj začala pravidelná, deset let trvající spolupráce s operním souborem NDM, během které nastudoval celkem jedenáct inscenací klasického českého i světového repertoáru.

Na začátku 70. let se významně zasloužil o založení hudebně-dramatického oddělení Janáčkovy konzervatoře v Ostravě. Po řadu let pak jako pedagog svědomitě vychovával několik nastupujících hereckých generací a nastudoval s nimi celou řadu mimořádně úspěšných absolventských inscenací. Mezi jeho studenty byli také pozdější členové a hosté souboru činohry NDM Pavlína Kačková, Miroslava Georgievová, Renáta Klemensová, Vladimír Polák, Petr Panzenberger, Ivan Dejmal či Robert Urban. Spolupracoval také s ostravským rozhlasovým studiem a podepsán je rovněž pod více než dvěma desítkami televizních inscenací.

Svou laskavostí, pracovitostí a nebyvalým citem pro poetiku a svébytnost divadla se do historie ostravského divadla zapsal jako vynikající režisér a člověk.

„Divadlo pro mne znamenalo vnitřní radost a potěšení. Když vše dobře dopadlo, byly to opravdu šťastné chvíle.“

Bedřich Jansa

Vzpomínáme s velkým respektem, úctou a vděčností za veškerou režijní práci, pedagogickou činnost a lidskou přívětivost.

Jiří Nekvasil

ředitel Národního divadla moravskoslezského

Poslední rozloučení proběhne v pátek 23. září 2022 v 11 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.